

Hallo iedereen,

Groeten uit alweer augustus. We wonen nu een ruime maand in ons nieuwe huis, al lijkt het veel langer omdat we bijna elke dag thuis zitten door de gevolgen van virus dat erg huishoudt in de VS. Dat geeft wel de gelegenheid om het huis verder op orde te maken na het werk. Deze maand gaan we beginnen met het schilderen van de huiskamer als de laatste verf eenmaal binnen is. Alle spleetjes en gaatjes zijn inmiddels dicht gekit. Afgelopen weekenden zijn we naar enkele tuinderijen geweest om eens te kijken wat er te koop is in deze regio en als uitstapje om eens wat anders te zien dan de voor- en achtertuin. Gisteren hebben we met enkele bloemetjes gekocht. De vlinderplanten en afrikanen zien er mooi uit en er zat vandaag al een grote vlinder op! Nu nog hopen dat ze niet worden opgegeten door de herten hier. We wisten dat ze hier zitten in het beboste gebied, maar gisteren heb ik twee jonkies gezien op klaarlichte dag in onze achtertuin, [inclusief stippen](#) .

Dit is niet het leeggelopen meer van een aantal blogs geleden, maar Springhill Lake, ca. 100 meter bij ons vandaan. Leuk hè?

Bij hoge uitzondering zijn we afgelopen maandag beiden op de universiteit geweest. Waarom? We moesten een verplichte coronatest doen voor werknemers die veel of af en toe op de campus werkzaam zijn. Cristina gaat waarschijnlijk twee klassen lesgeven vanaf eind augustus inclusief enige lessen op de campus zoals het er nu naar uit ziet. Ondergetekende moet een aantal keer per maand naar kantoor toe om een aantal zaken in de collectie te regelen. Het masker gaat binnen op net zoals in de winkel of andere openbare ruimtes. Onze testen waren negatief (uiteraard).

Ook vanwege het virus gaan conferenties niet door of vinden online plaats. Graag had ik naar Montreal in Canada gegaan voor een [geologische conferentie](#) in oktober, maar dat zit er

natuurlijk niet in. Daarom doe ik mee met de online versie ervan. Daar wil ik ism met collega's een verhaal vertellen over fossiele octopussen, en wel de sporen die ze achterlaten om precies te zijn. Gelukkig heb ik toestemming van de universiteit gekregen om mijn bevroren onderzoeksgeld te besteden om aan de conferentie mee te doen. Intussen werk ik door aan diverse artikel over deze octopussporen samen met collega's. Volgend jaar komen die wetenschappelijke verhalen uit, hopelijk.

En als laatste...eind vorige maand is helaas een oom van me overleden op 88-jarige leeftijd, en niet aan corona overigens. Er was een beperkt aantal mensen voor de begrafenis uitgenodigd om menselijk contact te beperken. De herdenkingsdienst was daarom live via het internet te volgen of later te bekijken. Dat laatste heb ik gedaan ivm het tijdsverschil.

Via deze wat sombere noot, de groeten en tot de volgende keer,

Adiël